

Koning Wellust is geen heer

door Peter de Rijk

In een tijd waar wat swipen op Tinder een partner op kan leveren zou je bijna vergeten dat het ooit anders was. In de middeleeuwen gebruikte men het *Traktaat der liefde* als leidraad in de minnekunst.

Eleonora en de liefde, de jongste roman van Pim Wiersinga, beschrijft met veel flair die periode van de geschiedenis aan de hand van de avonturen van Thomas de Blondel. We stappen in het verhaal wanneer hij nog leerling-troubadour is. Richard Leeuwenhart, de zoon van Eleonara van Aquitanië, is op kruistocht en tijdens zijn afwezigheid wordt zijn land bedreigd. Thomas die meester in de minnellyriek wil worden, krijgt met Eleonora, de Minnevorstin, te maken. Ondanks hun leeftijdsverschil vat ze een grote genegenheid voor hem op. De jonge minstreel is daar echter nog niet aan toe. Groen als gras moet hij nog de diverse vormen van de liefde leren kennen voor hij die zó kan bezingen dat het anderen zal bekoren. De lange reis die hij maakt, zowel in het leven als door Engeland en de in die tijd immense en levensbedreigende bossen, doet de jonge bard ontluiken. Zijn jeugd en met name de rol van zijn broer Andreas Capellanus, een hofkapelaan en de schrijver van het *Traktaat der liefde*, heeft hem te lang negatief beïnvloed. Bijzonder in de roman zijn ook de geheime kronieken waarin Eleonora haar dagelijkse beslommeringen en gedachten opschrijft. Steeds staat ze, ook door haar positie, in een voortdurende spagaat tussen noodzaak en vrijheid. Wiersinga weet op deze wijze het leven van de vrouw in die tijd kundig te beschrijven, die zelfs wanneer ze rijk en machtig was, onmachtig bleek te doen wat ze werkelijk wilde. Nu had de troubadour in die dagen dezelfde rol als de nar,

waar die met grappen en grollen de waarheid mocht zeggen, zong de minstreel zijn liederen. Die hadden een vaste vorm, en de inhoud was vrij. Maar dan wel tot een bepaalde grens. Thomas komt daarachter zodra hij van majesteitsschennis, blasfemie en overspel wordt beticht. Duistere krachten spannen tegen hem samen en zelfs zijn grote talent om te spelen en zingen blijkt niet genoeg om hem daartegen te beschermen. We hebben het immers over de tijd waarin katharen als ketters werden gezien. Thomas heeft al enige tijd een ketterjager aan zijn broek hangen, maar heeft er, verblind door liefde en succes, te weinig aandacht aan besteed. *Eleonora en de liefde* is het ideale boek voor een lange, koude winter. Het aantal pagina's en de broeierige scènes zullen de lezer lang warm houden. Pim Wiersinga die eerder met de romans *Honingvogels*, *Gracchanten* en *Het paviljoen van de vergeten concubines* opviel als buitengewoon schrijver en die, heel terecht met Couperus en Vestdijk werd vergeleken, heeft weer een meesterwerk geschreven.

Bron: *Straatjournaal*, nr. 228 | januari 2017

Straatjournaal is de maandelijkse dak- en thuislozenkrant van Bollenstreek, Haarlemmermeer, Kennemerland, West-Friesland, de Kop van Noord-Holland en Texel.